

„אני רוצה לחזור לשדות ולמירעה.“ אמר אלון לרבין, וקיבל את סגנות ראשהממשלה

לאן באמת נעלם יגאל אלון, שעה שכל המדינה חיפשה אותו? שליחים מטעם פינחס ספיר ויצחק רבין יצאו לחפש את אלון בקיבוץ גינוסר, בביתו אשר בירושלים המזרחית ובמיספר מלונות-פאר בתל-אביב, כדי לשכנע אותו לוותר על סגנות ראשהממשלה, ולמנוע משבר בין החטיבות במערך. אולם אלון, שציפה להתפתחות זו, ולא רצה לוותר על תפקידו, הסתגר משך שלושה ימים במלון המיגדל אשר במיגדל שלום, השתחף לו בהגנה

„רבי המהלך בשמיים“ וזאת משום שאלון נעלם למשך שלושה ימים, בעת הרכבת הממשלה.

ח"כ אבא אבן מצא הגדרה לממשלה בה אינו משתף. אמר השבוע אבן: „פעם, בעת הרכבת הממשלה היוצאת, אמר משה דיין שהממשלה מהווה קומביניציה של הגוש והפלמ"ח. עכשיו הממשלה מהווה, פשוט, מאפיה של הפלמ"ח.“

עם בחירתו של יצחק רבין כראשהממשלה, נמשכה

פז: „הנשיא! הנשיא!“ גולדה קלטה את הרמז, המשיכה בדבריה בדברייחודה גם לניכסון.

כאשר נבחר השבוע ראש הקואליציה ח"כ משה ברעם, כשרעבודה בממשלתו החדשה של יצחק רבין, ואילו אבא אבן נשאר מחוץ לממשלה, נזכרו רבים בפסוק שאמר ברעם בעת נאומו שנשא בהפגנת האחד-במאי בירושלים, לפני 15 שנה, וראו בו מעין נבואה למה שאירע עתה. באותו נאום, בעת שנשחף בהתלהבותו, אמר ברעם, שהיה אז מזכיר מועצת פועליירושלים: „זוהי אבן שי אין לה שופכין!“

שר המיסחר והתעשייה היום ברדיב ממשיך למלא את התפקיד אותו מילא בממ"שלה הקודמת, אך בכל-זאת בהבדל אחד: ברדיב עומד לקבל מכונית סאב 99 חדשה, בעלת אלפיים סמ"ק, הנחשבת לדגם המפואר של מכונית זו, ומחירה למעלה מ-50 אלף ל"י.

מי אשם במהומות הר אחרונות שפרצו באתיופיה? העיתונאית בעלת הגלריה רות חפר, שחזרה בשבוע שעבר מביקור באתיופיה, פגשה שם את הקונסול-לשעבר של אתיופיה בישראל, יפתח דימייט-ריו, שגילה לה: „הישראלים אשמים.“ כשהתעניינה מה פתאום, הסביר לה: „אומרים שאלוהי ישראל מעניש את האתיופים על שניתקו את הידיים עם ישראל.“

הסופר יורם (סוסעץ) קניוק, התלונן השבוע בפומבי על הפיחות שחל בשם הפרטי „יורם“, השם, שהיה פעם מקור-גאווה לבעליו, משמש כיום, לדבריו, ככינוי-גנאי. באותה הזדמנות גילה יורם, שהיה אחד הראשונים מבני תל-אביב שנקרא בשם זה, מי העניק לו את השם: היום נחמון ביאליק.

תושב חיפה, איתן הר לנד, כועס. איתן, סוכן-ביטוח ממושקף, כתב מיכתב לראש-עיריית חיפה, יוסף אלמוג, היפנה את תשומת-ליבו לכך שתוארו הוא „ראש-עירייה“ ולא „ראש-עיר“. בתשובה קיבל הר

אהרון ידלין

למד בשבוע שעבר כי לא תמיד טוב לקנות מכונית חדשה, אפילו אם זה על חשבון מיפגות-העבודה. ידלין הגיע עם ה„וולוו“ החדשה שלו לשיבת מרכז מיפגות העבודה, לא הצליח להחנות אותה וגרם למקק עצום. השוטרים לא העזו לגשת אליו, אך אחד מסדרני מיפגותו גונש אליו, הציע לעזור לו להחנות את המכונית.

בבדיקה שנמצאת על גג המלון, וקיבל מסגים מהמעסה שבר מלון. רק פעם אחת משך כל התקופה הזו, ערך אלון גיחה, לקפה אנגל בתל-אביב, שם נפגש עם שני האנשים היחידים שידעו היכן הוא מסתתר: השר ישראל גלילי ועוזרו האישי של אלון, חיים בראון.

באותה שיחה סיפר אלון לגלילי על מה שוחח עם יצחק רבין, עוד לפני שאלון נעלם. סיפר אלון על מגעיו עם רבין: „יצחק שאל אותי, מה אתה רוצה? אמרתי לו: יצחק, מבחינה אמוצינאלית אני רוצה לחזור לשדות, למשק, למירעה.“ אחר-כך נתתי לו את סיפרי החדש, בית אבי, ואמרתי לו: „אלה היו הימים הטובים בחיי. הם לא יחזרו עוד.“ מה שרבין הסיק, כמובן, משיחה זו, היה שאלון רוצה להיות שרי-החוף וסגן ראשהממשלה גם-יחד.

את דעתו של פינחס ספיר על עזרתו של שרי-החוף וסגן ראשהממשלה יגאל אלון לשיחות הפרדת-הכוחות עם השרים, השמיע השבוע ספיר באומרו: „מה הדברים הגדולים שעשה אלון חוץ מאשר לקרוא לקיסנינג'ר בשמו הפרטי הנרי?“ ספיר אף כינה את אלון בשם

שבוע מיכתב, על נייר-מיכתבים הנושא את הכותרת „לישכת ראש-העיר“, בוז הלשון: „א.נ.כ. כבוד ראש-העיר ביקשני לאשר קבלת מיכתבך מיום 29.4.74. רשמנו לפנינו הערתך. בברכה, יוסף גלזמן, עוזר ראש-העיר.“ למרות ההערה, השתמש

רחבעם („גנדי“) זאבי

האלוף במילואים, מי שרגיל היה ב-מירדפים בביקעת הירדן בעת שירותו בצבא, היה קורבן מירדף שערכו עליו צלמים בפתיחת התערוכה של משה ינוקא. צלמתי העיתונות אלה זוהר רדפה אחרי גנדי לצלם אותו, ובעוד הוא מסתיר את פניו, הצליח לצלם את שניהם צלם-עיתונות אחר.

העוזר שלוש פעמים בתואר „ראש-העיר“.

מחדל חמור התגלה ב-שבוע שעבר בנחה-השמירה של בני מישפחת ז'קלין קנרדי-אונאסיס. בשידור-טלוויזיה רואיין מפעיל המעלית בביתה הגניורקי של ז'קלין, שגילה כי השמירה על ילדיו של הנשיא המנוח ג'ון קנרדי היא לקוייה ביותר: „אותי, למשל, משאירים הרבה פעמים כשומר יחיד על ג'ון, בנה של הגברת קנרדי. אבל איש לא טרח לגלות שהייתי בעבר מאושפז בבית חולים לחולי-רוח.“ בעיקבות השידור פוטר האיש מעבודתו.

על הימים הטובים של מפ"ם באופוזיציה סיפר השבוע

נירה לידצקי

עורכת-הדיון, זכתה למסיבת-הפתעה לרגל יום-הולדתה מצעלה ושותפה למישרד עורכי-הדיון צבי לידצקי. אולם לידצקי התגלה כאן כמארגן מסיבות גרוע, ובתחילה זחלה המסיבה בעצלתיים, עד שגילתה נירה לידצקי יוזמה ושלחה את בעלה להביא מיספר חתיכות. בתמונה מימין לשמאל: חנה שמש, יועצת-ביטוח, צבי ונירה לידצקי ויגאל מוסינזון.

איש תנועות-המחאה, השרדן מיכה שגריר, כשנתקבל לי עבודה בעיתון על המישור, נאמר לו, לדבריו: „תביא לנו מאמרים אובייקטיביים נגד ה-ממשלה.“

חינוך אחר לאובייקטיבי

רחבעם („גנדי“) זאבי

האלוף במילואים, מי שרגיל היה ב-מירדפים בביקעת הירדן בעת שירותו בצבא, היה קורבן מירדף שערכו עליו צלמים בפתיחת התערוכה של משה ינוקא. צלמתי העיתונות אלה זוהר רדפה אחרי גנדי לצלם אותו, ובעוד הוא מסתיר את פניו, הצליח לצלם את שניהם צלם-עיתונות אחר.

העוזר שלוש פעמים בתואר „ראש-העיר“.

מחדל חמור התגלה ב-שבוע שעבר בנחה-השמירה של בני מישפחת ז'קלין קנרדי-אונאסיס. בשידור-טלוויזיה רואיין מפעיל המעלית בביתה הגניורקי של ז'קלין, שגילה כי השמירה על ילדיו של הנשיא המנוח ג'ון קנרדי היא לקוייה ביותר: „אותי, למשל, משאירים הרבה פעמים כשומר יחיד על ג'ון, בנה של הגברת קנרדי. אבל איש לא טרח לגלות שהייתי בעבר מאושפז בבית חולים לחולי-רוח.“ בעיקבות השידור פוטר האיש מעבודתו.

על הימים הטובים של מפ"ם באופוזיציה סיפר השבוע

נירה לידצקי

עורכת-הדיון, זכתה למסיבת-הפתעה לרגל יום-הולדתה מצעלה ושותפה למישרד עורכי-הדיון צבי לידצקי. אולם לידצקי התגלה כאן כמארגן מסיבות גרוע, ובתחילה זחלה המסיבה בעצלתיים, עד שגילתה נירה לידצקי יוזמה ושלחה את בעלה להביא מיספר חתיכות. בתמונה מימין לשמאל: חנה שמש, יועצת-ביטוח, צבי ונירה לידצקי ויגאל מוסינזון.